

Arrest

nr. 168 587 van 27 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 februari 2015 tot weigering van herinschrijving en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij wordt op 14 april 2008 gemachtigd tot een verblijf in het Rijk van beperkte duur op grond van (toenmalig) artikel 9, derde lid en artikel 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 24 juni 2009 wordt de verzoekende partij ambtshalve geschrapt uit het vreemdelingenregister door het stadsbestuur van Gent.

1.3. De verzoekende partij dient op 29 augustus 2011 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 6 februari 2012 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde). Verzoekende partij wordt op 21 februari 2012 in kennis gesteld van deze beslissing. De gemachtigde neemt op 21 februari 2012 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), waarvan de verzoekende partij op dezelfde dag in kennis wordt gesteld. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de eerstvermelde beslissing worden op 16 juli 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. 84 736.

1.4. Op 5 september 2011 dient de verzoekende partij bij de diensten van de stad Gent een aanvraag in tot herinschrijving.

1.5. Op 23 september 2011 neemt de gemachtigde een beslissing tot weigering van de herinschrijving.

1.6. Op 23 september 2011 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.7. Op 14 mei 2013 neemt de gemachtigde wederom een beslissing tot weigering van de herinschrijving. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing worden door de Raad verworpen op 27 mei 2016 bij arrest nr. 168 586.

1.8. Op 26 september 2013 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 11 oktober 2013 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde. De gemachtigde neemt op diezelfde dag een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De verzoekende partij wordt op 20 december 2013 in kennis gesteld van deze beslissingen.

1.9. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de in punt 1.8 vermelde beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, worden op 27 mei 2016 verworpen door de Raad bij arrest nr. 168 585.

1.10. Op 3 februari 2015 neemt de gemachtigde wederom een beslissing tot weigering van herinschrijving. Dit is de eerste bestreden beslissing, die op 25 februari 2015 aan de verzoekende partij wordt betekend. De motieven van deze beslissing gaat als volgt:

*“Mijnheer, Mevrouw de burgemeester,
R. Z., A. (...)
geboren te A., op (...)
nationaliteit: Iran*

Deze vreemdeling heeft op gevraagd om terug in het bezit te worden gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen.

Na grondig onderzoek van zijn dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan zijn verzoek. Op het ogenblik van zijn aanvraag was hij immers niet meer in het bezit van een geldige verblijfsvergunning.

Bij mijn beslissing heb ik eveneens rekening gehouden met alle relevante elementen in zijn dossier en met de documenten die door de betrokkene werden voorgelegd.

Wettelijke basis: art. 19 wet 15/12/1980, art. 35 en 39 K.B. 08/10/1981

Betrokkene moet gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem betekend op 21.11.2014.”

1.11. Op 3 februari 2015 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot afgifte een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissing wordt eveneens op 25 februari 2015 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

*“De heer / mevrouw(1), die verklaart te heten(1):
naam: R. Z., A. (...),
geboortedatum: (...)
geboorteplaats: A. (...)*

nationaliteit: Iran

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tót het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Art. 7, al. 1, 2° van de wet van 15/12/1980: wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn, of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.

Betrokkene werd afgevoerd van ambtswege dd. 15.03.2012.

Art 39§7 van het KB van 08.10.1981 bepaalt dat: "de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapd door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken, wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel."

Vermits dit bewijs door betrokkene niet geleverd wordt, wordt hij verondersteld het land te hebben verlaten en kan niet worden aangenomen dat hij in aanmerking komt voor het recht op terugkeer zoals bepaald door art. 19 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15.09.2006, waarin gesteld wordt dat "een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, gedurende één jaar recht op terugkeer in het Rijk [heeft]."

1.12. De verzoekende partij dient op 4 maart 2015 een meervoudige asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 24 april 2015 wordt de verzoekende partij door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als erkend vluchteling.

1.13. Op 8 juli 2015 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een B-kaart, geldig tot 24 juni 2020.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve werpt de Raad ten aanzien van de bestreden beslissingen een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 39/2, §2 van dezelfde wet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr.148.037*).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het aan de verzoekende partij toe daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

3.3. Bij schrijven gedateerd op 28 april 2016 deelt verwerende partij aan de Raad mee dat verzoekende partij op 24 april 2015 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd erkend als vluchteling en dat zij vervolgens op 8 juli 2015 in het bezit werd gesteld van een B-kaart, geldig tot 24 juni 2020. Ter terechtzitting hierop gewezen bevestigt de raadvrouw van verzoekende partij dat zij thans in het Rijk verblijft als erkend vluchteling.

De Raad stelt aldus vast dat verzoekende partij thans, overeenkomstig artikel 49, § 1 van de Vreemdelingenwet, is toegelaten tot een onbeperkt verblijf in België op grond van haar hoedanigheid van vluchteling. De afgifte van de B-kaart, die geldt als bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, kan worden beschouwd als het finale doel van de aanvraag om herinschrijving in het vreemdelingenregister en van het beroep dat werd ingesteld tegen de in punt 1.10. vermelde beslissing tot weigering van de herinschrijving. Daarnaast dringt de vaststelling zich ook op dat gelet op het onbeperkte verblijfsrecht dat verzoekende partij thans geniet in België dient te worden aangenomen dat het voorheen aan verzoekende partij ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten, zoals vermeld in punt 1.11 impliciet doch zeker werd opgeheven. Een vreemdeling kan immers niet terzelfdertijd onderworpen zijn aan een bevel om het grondgebied te verlaten en beschikken over een verblijfsrecht (cf. RvS 28 augustus 2008, nr. 185.895; RvS 30 september 2009, nr. 196.530; RvS 16 december 2014, nr. 229.575).

3.4. Vervolgens werd de raadvrouw van verzoekende partij gevraagd of zij nog een belang heeft bij de beslechting van het beroep. De raadvrouw van verzoekende partij verklaart ter terechtzitting zich op dit punt in de eerste plaats te willen gedragen naar de wijsheid van de Raad, maar vraagt de Raad om vast te stellen dat het bestreden inreisverbod op impliciete maar zekere wijze is ingetrokken. De Raad stelt echter vast dat uit de gegevens voorhanden niet blijkt dat de gemachtigde de verzoekende partij een inreisverbod heeft opgelegd.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES